

Gregorčičevih „Poezij“ prodalo se je do zdaj — tedaj v 6 tednih — že 1250 izvodov. To je gotovo najlepši uspeh, katerega je sploh kedaj doživela katera si bodi knjiga slovenska ter ob enem najkrepkejši odgovor vsega našega razumništva „Slovenčevim“ — protestantom.

Josip Vesel, slikarski učenec na dunajski akademiji, po svojih spisih tudi našim čitateljem dober znanec, razstavil je te dni pri Bambergu v Ljubljani krasno z olju natim barvami na platno narejeno sliko, ki nam predstavlja star mlin stoječ ob kataraktu v globoki dolini. Slika vzbuja občno pozornost in strokovnjaki poudarjajo posebno genialni način Veselovega slikanja.

Celestinovo Aritmetiko za I. in II. gimn. razred, katero je nameravala izdati Matica Slovenska, založil ter do prihodnjega šolskega leta na svetlo dal bede tudi Otomar Bamberg v Ljubljani. Ob enem je g. Bamberg kupil tudi založno pravico Lesarjeve „Liturgike“.

Divić. Zadnji „Ljublj. Zvon“ je govoril o tej besedi. Opozarjam, da je že velenani g. J. Volčič v „Novicah“ (1852, X, 396) pisal tako: Divić, okroglo gledišče, (das Amphitheater, besonders jenes zu Pola; aber auch jedes Amphitheater). Prosti ljudi to tako pripovedujejo: „Vile Učkarske so stavile z nekimi drugimi Vilami, da bodo v Pulju v jedni noči z Učke kamenje noseč i kodeljo predoč do petelinovega petja Divić sagrađile, — ali kaj se zgodi? žena v Pulju peče kruh in, mesec ga, pleskne z rokami po umesenemu hlebcu, zbudi peteline, ti počno peti, in Učkarske Vile so stavo zgubile, ga niso mogle dodelati in ga niso smele potle pokriti. Še dva druga Divića sta na svetu, in tud ta dva so Vile sozidale. Divić od „Diva“, = „Vila“ ali od „diviti se“. L. Ž.

Taterman bilo je pri starih Slovanih ime božanstvenemu bitju, ki je imelo vodo v svoji oblasti (Hanuš, slav. Mythus). To ime ohranilo se je do naših dnij po Gorenjskem. Pri vodnih koritih, ki so po vaseh, stoji na podolžni strani v sredi, ali pa ob konci korita navpično bruno, iz katerega moli žleb, po katerem pritaka voda. Temu navpičnemu brunu vele „taterman“ in spominam se, da sem videl mnogo tatermanov, ki so imeli na vrhu primitivno obrisano človeško glavo. Navaden je tudi pregovor: „Drži se, kakor taterman“, to je lešeno.

I. Ž.

Nov časopis. G. Filip Haderlap začel je s 1. majem izdavat nov list „Ljudski glas“, ki izhaja po dvakrat na mesec ter ima nalogo na krščanski in narodni podlagi zagovarjati posebno obrtniški stan. Naročnina mu je za štiri mesece po 1 gld., do konca decembra po 2 gold. Želimo mu naročnikov, kakor listja in trave že za tega delj, ker iz proste volje in dobrega srca nevedé tako lepo in kolegijalnost svojim bralcem priporoča tudi — „Ljubljanski Zvon.“

Anastazij Grün o Prešimnu. G. P. pl. Radič je v dunajski „Tribüni“ od 2. maja 1882. razglasil zanimljiv članek: „Anastasius Grün über die slovenische Sprache“, v katerem med drugimi stvarmi pripoveduje tudi to, da, ko se je l. 1849. „Slovensko društvo“ v Ljubljani obnilo do A. Gruna ter poprosilo ga doneska za Preširnov spomenik, odgovoril mu je ta dné 2. maja 1849. leta tako: „Meine Herren! Sie haben das schöne, dankenswerthe Geschäft übernommen, die Stelle, an welcher sich die irdischen Fussstapfen eines Unsterblichen in die Geisterwelt verlieren, den Nachkommen zu bezeichnen; Sie sammeln Bausteine für das Denkmal unseres trefflichen Preširen. Als ich Ihren Aufruf las, fühlte ich